

USA: ?Kubas dagar är räknade?



USA: ?Kubas dagar är räknade?

Inlägg av Johana Tablada på Facebook om USAs Kubapolitik



Johana Tablada

Vi har alla sett hur oroliga alla i länderna i regionen, som Colombia, Mexiko, Panama och Kanada, har varit över hotet om tvångsåtgärder eller justering av handelstullar på grund av de stora beräknade förlusterna. Det är inte ens 2 procent av vad USA redan gör mot Kuba.

Mauricio Claver Carone, det särskilda sändebudet för Latinamerika, utsedd av president Trump och under order av den ökände utrikesministern Marco Rubio, försöker återigen skrämma Kuba och dess grannar genom att än en gång försäkra att det denna gång är sant att revolutionen bara har några dagar kvar och att USA:s regering kommer att göra allt för att påskynda denna process.

Han talar om ?kreativa? åtgärder och aktioner. Han undviker att räkna upp dem, men hans allierade i Florida vill ha ett stopp för flygningar och familjesök till Kuba. Det sker med alla slags lögner och diskriminerande hot.

Claver Carone var tillsammans med Marco Rubio arkitekten och bödeln som från Vita huset under ett par år. De utformade och genomförde mer än 200 ytterligare åtgärder för att intensifiera blockaden i syfte att få Kuba att kollapsa.

Man uppnådde inte sitt huvudmål, men man införde ett brutalt bakslag i de bilaterala förbindelserna och i kubanernas levnadsstandard, och orsakade, omotiverat och oförtjänt, ett enormt lidande som fortfarande kvarstår, samt den största

migrationsströmmen i vår historia.

Nu kommer de och säger att Kuba leker med migrationsfrågan, att vi är mänsklighetens fiender och ett hot...

Den här mannen är farlig och ökad. Han har återvänt till USA-regeringen efter att ha uteslutits på grund av korruption från posten som ordförande för Interamerikanska utvecklingsbanken. Det var en post som Trump gav honom som belöning när hans första mandatperiod var på väg att ta slut.

Tidigare hade posten alltid gått till en prestigefylld person från Latinamerika, av balansskäl med tanke på att bankens huvudkontor ligger i Washington DC.

Några dagar före Bidens symboliska och senkomna beslut den 14 januari, som hyllades allmänt och rättvist, att ta bort Kuba från listan över stater som stöder terrorism, svarade Claver Carone högdraget på New York Times och sa att ?Den som skrattar sist skrattar bäst? och utlovade värre åtgärder så snart Trump.

Och där har vi dem. Den senaste tidens aktiviteter på den US-amerikanska ambassaden i Havanna, som ägnar sig åt att ge efter för de mest kränkande, lögnaktiga och reaktionära antikubanska sektorerna för att komma i god dager hos de nya diplomatiska cheferna på utrikesdepartementet med öppet ingripande åtgärder som de inte skulle tillåta utländska regeringar att vidta i deras land, gör också att man tycker synd om dem.

Under tiden inbjuder jag dig att se på sociala medier hur vår ambassad i Washington är dedikerad till att främja bättre band mellan de två länderna.

Enligt dem är deras belägringsåtgärder inte ansvariga för våra brister; sanningen är att de inte lät en enda dag gå med Trump i regeringen förrän de började vrida på strängarna för påtryckningar och ekonomisk krigföring.

Om Kuba redan skulle falla så snart, varför hade de då så bråttom att återställa Bidens två lättnadsåtgärder i ett stort paket med dekret?

Problemet är att de gjorde det utan att ens dokumentera processen med att granska beslutet. Endast 23 kongressledamöter kritiserade beslutet att ta bort Kuba från den ökända listan. Ingen, förutom de vanliga, applåderade återinsättandet.

De vet också att det inom bara tre månader skulle bli uppenbart att vi har rätt när vi säger hur mycket skada det bedrägliga upptagandet på terroristlistan gör för kubanerna (fler turister skulle komma, vi skulle kunna göra fler affärer, färre människor skulle lämna landet, det skulle bli en viss lättnad i den plåga som de utövar etc.) Märkligt nog, och utan att vara strikta och dölja sina handlingar från allmänhetens ljus, har de redan vidtagit fler åtgärder, som att sätta stopp för öppna kanaler för penningöverföringar. Med undantag för brytandet av de diplomatiska förbindelserna och en marin blockad av Kuba, något som de föreslagit tusen gånger, lyckades de få igenom nästan allt av den förra Trumpadministrationen, för vilken Kuba inte var och inte är en prioritet, utan som vill behaga de politiker av kubanskt ursprung som tjänar honom bäst, trots att de har lurat honom gång på gång.

Så de åtgärder som Biden tillämpade, till största delen med identiska syften och en hög mänsklig kostnad för vårt folk och deras utvandring, försvagade oss, drev hundratusentals att utvandra men har inte störtat revolutionen eller böjt kubanernas vilja inför motståndarens låga moraliska status.

Vem kan vara säker på att de genom att göra samma sak kommer att uppnå olika resultat? Det kan ingen. De kommer inte att lyckas.

Jag tror inte att Dominikanska republiken eller något annat grannland skulle motstå den typ av press som vi får utstå under denne herre, som han utformat tillsammans med den likaledes korrupte Marco Rubio.

Vi har alla sett hur oroliga alla i länderna i regionen, som Colombia, Mexiko, Panama och Kanada, har varit över hotet om tvångsåtgärder eller justering av handelstullar på grund av de stora beräknade förlusterna.

Det är inte ens 2 procent av vad USA redan gör mot Kuba.

Låt oss ta ett exempel som ingen vill ska vara sant: Föreställ er att Dominikanska republiken i morgon orättvist hamnar på den lilla listan över stater som sponsrar terrorism och att de miljontals européer som besöker landet förlorar rätten att resa till USA med det praktiska ESTA-systemet för visering på distans online. Detta kommer att leda till en radikal minskning av turismen.

Och så kan det ta mig två timmar att för andra länder lista andra "kreativa" åtgärder av Rubio och Carone som redan är i kraft, såsom den medeltida jakten på bränsle (mer än 50 fartyg straffade över hela världen), hoten till regeringar att upphäva medicinska samarbetsavtal som gör det möjligt för utländsk valuta att komma in i Kubas folkhälsosystem och en mycket lång lista som fortsätter med dussintals ytterligare åtgärder.

Om vi ändå kunde exportera rom, tobak, kokosnötter, kaffe, bioteknologiska produkter, kulturföreläsningar och mycket mer till USA med tullar.

Det gör ont och det är beklagligt att det kubanska folket och andra folk i regionen måste lida på grund av ambitioner och törst efter straff och hämnd hos män utan integritet, oärliga och med låg moral. Men kärleken besegrar hatet.

Varken lögn eller kampanjer för rädsla och fler åtgärder, varken hård eller mjuk makt kommer att få sin vilja fram Inte ens fegheten hos dem som fruktar dem och de dåliga känslorna hos dem som stöder dem och njuter av plågan att se sitt eget folk lida kommer att kunna utplåna Kubas och dess folks ställning.

I sitt förakt för, och sin misshandel av, Kuba och länderna i regionen har de haft flyktiga segrar, men de har misslyckats stort tidigare och kommer att misslyckas igen. Rubio och Carone har redan börjat visa sin skam med sin utpressning av Panama, Colombia och Venezuela. Carone talade om att han inte ville ha Venezuelas olja när Grennells plan landade för att träffa Maduro och Chevronlicensen godkändes, Rubio kom tillbaka från Panama och sade att fartygen inte skulle betala och sedan visade det sig att så inte var fallet och med Colombia, Mexiko och Kanada var de tvungna att svälja sina åtgärder inom några timmar. Trump kanske inte blir alltför glad snart. Vilken dag som helst nu får han reda på att den plan som de har föreslagit för Kuba är ännu en bluff som skulle kunna öka emigrationen ytterligare.

De gjorde ett stort nummer av sig när de sålde in förslaget till Trump om att han skulle erkänna Guaidó och att de skulle stötta president Maduro. De skyllde sin lögn och sitt fiffel på Kuba genom att hitta på de obefintliga 30 000 kubanska trupperna i Venezuela som hindrade kuppen från att lyckas, för att inte erkänna att den bolivarianska revolutionen faktiskt hade folkets och militärens stöd.

Carone är en psykopat, intelligent, men en psykopat sjuk av hat och misskrediterad i denna hemisfär för sitt ansvar för Argentinas mångmiljonsskuld till IMF (han arbetade också där ett tag), sin korrupta tid i Interamerikanska utvecklingsbanken som uteslöt honom och hans beslutsamhet och meritlista när det gäller att lägga hinder i vägen för allt som förbättrar Kubas förbindelser med USA.

Ställda inför dessa kriminella typer, som är allierade med de mest reaktionära sektorerna i USA och regionen, har Kuba och dess folk reserverna för att konfrontera dem och segra.

Rubio/Carone kommer att lämnas i sticket igen. Naturligtvis kan och bör vi göra mycket bättre ifrån oss på hemmaplan, och det kommer vi att göra, men det är orättvist att hålla med dem som vill hålla Kuba ansvarigt för följderna av en sådan skandal. Att göra motstånd har redan varit en stor bedrift.

De är beredda att göra vad som helst för att försöka ge Kuba som trofé till sin herre och det är därför vi inte har något annat val än att enas, göra vad som krävs av oss och arbeta hårt för att gå vidare i vetskap om att vi kommer att säga adjö till dem och att vi

kommer att vara här och kämpa för drömmarna om ett bättre land, utan blockad eller inblandning.

57 procent av amerikanerna vill normalisera förbindelserna med Kuba och ni vet hur världen har delats med en förkrossande alla mot 2 i den senaste FN-omröstningen om USAs blockad av Kuba.

Inlägg på Facebook av Johana Tablada, biträdande generaldirektör för kubanska UDs USA-avdelning. 250217

HÄV BLOCKADEN AV KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72

